

Kamenné lázně

objekt č. 09 | mezi ul. U Kamenných a U Hadích lázní, Šanov

Věhlas Teplic jako významných evropských lázní byl v 19. století obrovský. Charles Sealsfield ve své knize Rakousko, jaké je v roce 1828 o městě píše jako o „proslulém chrámu Hygie, vhodném pro všechny nemoci.“ Mezi návštěvníky patřili diplomati, korunované hlavy, vědci i umělci – není proto divu, že se Teplicím v Evropě říkalo „malá Paříž“ nebo „salón Evropy“.

Přestože současná budova Kamenných lázní pochází až z dvacátého století, upomíná na mnohem starší lázeňskou tradici, po níž má nakonec i jméno. Slovo Kamenné odkazuje na obrubeň kolem pramene, který byl až do roku 1800 krytý jen dřevěním lešením se šindelovou střechou.

Důstojnou klasicistní budovu Kamenných lázní dal postavit tehdejší starosta Šanova v letech 1800 až 1802. Budova byla v rozměrech i ve výzdobě zdaleka prostší než dnešní Kamenné lázně: jednalo se o hranolovou, přízemní stavbu s půdorysem písmene T. Prostor nad vřídlem byl však kvůli osvětlení nezakrytý, což ovšem způsobovalo, že se vřídelní voda snadno mísila s dešťovou. V polovině 19. století byl proto otvor zakryt měděnou kopulí.

V těsném sousedství Kamenných lázní stály Štěpánovy lázně z roku 1806, zvané také Chrámové. Půvab dodávala místu okolní krajina - se stromy, křovisky a potokem Bystřice, který budovy ohraničoval z obou stran a lázně tak byly přístupné drobnými obloukovými můstky s ozdobným zábradlím.

Obě několikrát přestavované budovy byly v roce 1910 zbořeny a nahrazeny honosnou pseudobarokní stavbou s náznaky klasicismu, která stojí dodnes. Jejimi autory jsou architekti Jirsch a Arnim z Postupimi. Slavnostního otevření nové budovy roku 1911 se účastnil pozdější následník habsburského trůnu arcivévoda Karel. Lázně byly pojmenovány po choti Františka Josefa I. Alžbětě, známé jako Sissi, což však bylo po pádu monarchie nepřipustné a lázně se vrátily k původnímu označení.